वत्यौ स्यातामिति (६.२.२.१३) वचनात् । सं न पश्चवदाने । तुल्यमन्य-त्सर्वेषु ॥४३॥ सं सर्वेषु त्रिष्ठिप पत्नेषु ॥ ॥ प्रथमा किण्उका ॥१॥ ॥ उखासम्भरणमष्टम्याम् ॥१॥ उखायाः सम्भरणमुखाः णम् तद्ष्टम्यां भवति ग्रष्ट-कायाः रतीति (६.२.२.२३) वचनात् उखा चोपलत्त्तणम् ग्रषाठाययत्र सम्भियत उख्व ततश्चालराये तस्या ग्रिप प्रयोक्तृत्वम् । सं फाल्गुनकृष्णाष्टम्याम् ।

श्राह्वनीयस्य पुरस्तान्मत्या चतुरश्रे श्रम्भे मृत्विणउमवद्धाति भूमिसमम् ॥२॥ भू"ममन्यूनमनितिरिक्तम् । पिणउमपरेण व्यधे वल्मीकवयां हिद्रां निद्धाति ॥३॥
पिणउाह्वनीययोर्व्यधे श्रम्थये । सं व्यधे पिणउाह्वनीययोर्मध्ये : व पाम् उपदीकाकृतस्य मृश्चयस्य वयामिव वयाम् श्रतःपुटां हिद्रां हिद्रसंपुक्ताम् । श्राह्ववनीयं दिन्नणेन त्रिवृन्मुज्ञयञ्चाङ्गोबद्धास्तिष्ठति प्राञ्चोऽश्चर्यदेभाजाः पूर्वापर्रा रासभो
मध्येऽश्चर्य्वाः ॥४॥ श्राह्वनीयस्य दिन्नणतः त्रिवृद्धिमृज्जमयोभिः पञ्चाङ्गोभिः पञ्चाङ्ग्यो मुखिरकाः ताभिर्वद्धास्तिष्ठति प्राञ्चाखाः श्रश्चः जाः पूर्वापर्रोत्या रासर्वाः ।

उत्तरत श्राह्वनीयस्यारित्नमात्रऽअभयतस्तीन्त्रणा वैणवी मुिषराभिः । कल्माध्यभावेऽकल्माषी प्रादेशमात्र्यरित्नमात्रो वा ॥५॥ श्रानत्त्र्यात्पशूनामृत्तरतो मा
भूदित्याक्वनीययक्णम् । सं परिपाकवशात्कर्वुरा । हिर्णमयोमेके ॥६॥
श्राचार्या इक्ति : श्रतश्च विकल्यः । श्रष्टगृक्तीतं जुक्तीत संततमुदृह्णन्यज्ञान इति (११०)॥०॥ श्रष्टगृक्तीतमाज्यद्रव्यं संततं जुक्तीत ।

देवस्य वित्यभिमादाय (११.१) क्स्तऽम्राधायित्येनामभिमस्त्रयते (११.११) ॥६॥ मस्त्रयते । प्रत्यूचं प्रतूर्ते युज्जायां योगे-योगऽइति (११.१२-१३) ॥१॥ म्रिभ-मस्त्रयते । म्रिभ्यपृशानुत्रमयत्येनान्प्राचः प्रतिमस्त्रं प्रतूर्वनुर्वन्तिः पृथि-व्याः सधस्यादिति (११.१४-१६) ॥१०॥ म्रिभ्यपितं (११.१६) ॥११॥ (६.३-३-१) । दिन्नणतस्त्र पश्वो युगपत्

॥१२॥ गह्तां च द्विणतः पशवः उत्तर्तश्च पुरुषाः यु॰पदमनं [कुर्विति]। श्रमदापुरुषमीव्रते देविपतृमनुष्यानर्यकमित्रं पुरीष्यमिति (११०६) ॥१३॥ यो देवादीन्नावित (६०३००३) स देव॰र्यकः। वल्मीकवपामादाय हिद्रेण

v) मुखिरा॰ K. सुखीरा १.